

og tungt fyrir mongum ið hvussu er. Men verri verður tað um her skal koma ein stuttur at liva, sum loysnar frá nattúrni. Latum okkum harfyri fáa skúla-urtagarar; tí meðan barnanna smástykki í hesum gorðum grógva, gror eisini Føroya land inn í teirra sál, tað kemur ein undirstreymur av gróðri og söl í sál teirra, sum mangan seinri við vaðbeinið, við róðrið og á fiskastøðunum er gott at hava.

Hetta er, tykist mær, tað grundsýn, sum vit megu hava og við hesum í huga megu vit arbeiða; frábyting av tráðum, sundurlegging av haga og bo, má alt fremjast soleiðis at tað nærkast hesum máli, hesum grundsýni.

(Meira).

Mussolini streingir aftur lyfti um at halda seg burtur frá tí spanska uppreisnarstríðnum.

Um dagarnar helt hin mussolinska stjórnin fund og varð á hesum fundi «við brask og bram» einferð enn viðtikið at Italia skuldi halda seg frá Spaniastríðnum.

Hetta hevur Mussolini so ofta lovað, men so at siga hvørja ferð, hann hevur gjørt eitt tilfelli lyfti, er frætt frá, at hann í somu løtu hevur sum ongaltíð áður lagt upp við stríðsmönnum og vápnum til uppreisnarmennin.

Við hesi nýggjastu heitstreingjan Mussolinis spyrja tí menn: **Hvat hevur hann nú í kvittanum? ella hvat hevur hann nú gjørt av nýggjum sáttmála-brotum?**

Á hinum baskiska stríðsvalinum

troðkaðu fyrri stuttum uppreisnarmennin stjórnarherin hópin aftur eftir hali, og var sigursrómur Francomanna mikil, men nú tykist eisini vend at vera komin á hesum vígvoll. Tey seinastu tíðindini siga frá, at uppreisnarmennin ikki einans eru steðgaðir her í teirra framlopi, men hava stjórnarmennin eini á hesum stríðsvali vent stýrisvolinum og eru nú teir áløypandi og hava líkið seg fet fyrri fet fram aftur í gomlu støður sínar og enn betri.

„Olaf Trygvason.“ Noregs størsta krigsskip

skal sambært tíðindum úr Noreg fara til Spanjistrendur fyrri at verja tey norsku farmaskipini, ið aftur og aftur hava verið tikin av uppreisnarmanna krigsskipum og tarnað í teirra virki og víðfært millum annað, at hitt stóra tryggingarfelagið Lloyd ikki meira vil tryggja norsk skip tessvegna, at tey onga verju fáa.

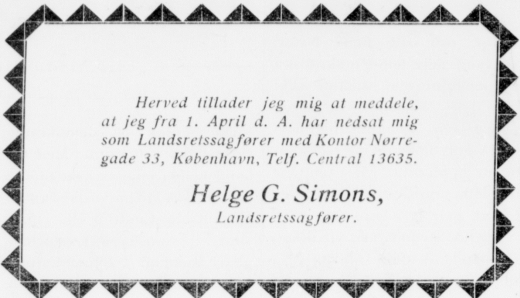
AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Herved tillader jeg mig at meddele, at jeg fra 1. April d. A. har nedsat mig som Landsretssagfører med Kontor Nørregade 33, København, Telf. Central 13635.

Helge G. Simons,
Landsretssagfører.

Grótmálið.

Verður spurningurin loystur, ella hava nakrir av býráðslimunum oyðilagt málið við óparlamentariskari framferð?

Leingi hevur verið tingað millum Havnar arbeiðsmannafelag og ministerið um peningaligan stuðul til at fáa Grótvirkjó sett á gongd í Havn. Og tað treingir eisini harðligt til at byrja stórarbeiði her, nú so gott sum alt arbeiðsfólkið — burtursæð frá teimum monnum, sum arbeiða uppá oyggjarvegin, gongur fyrri einki.

Havnar arbeiðsmannafelag hevur frá kommununi leigað húsið, ið á sinni varð sett upp við sama endamáli fyrri eyga. Henda leigukontrakt leyp út 28. febrúar í ár, og má sigast alt fyrri eitt, at tað var eitt ræðuligt forsømt, at felagið ikki syrgdi fyrri at fáa hana fornyggjað í góðari tíð.

Nú hendi tað, at júst um hetta flðarskeiðið, tá leigumálið var úti, fór arbeiðsmannafelagið telegram frá ministerinum, ið er so at fáa, at líkindi eru fyrri, at virkið møguligt kann fáast sett á gongd, og sendi felagið tí skrivilsí til býráðið um at fáa leigumálið fornyggjað. Men her má tá leggjast aftrat, at formaðurin var burturstaddur, tá telegrammið kom; umsóknin til býráðið varð send, so skjótt hann kom aftur (einar 4—5 dagar seinni). Málið fór í nevnd — og liggur har enn.

So kemur brev til Havnar arbeiðsmannafelag um, at staturin í summar skal senda tveir konar menn higar at kanna líkindini fyrri einum grótvirki. Og aftur heitur arbeiðsmannafelagið á býráðið við hon um at fáa leigumálið endurnýggjað. Miðvikudagin kom málið til viðgerðar á býráðsfundi. Skotið

varð uppá at heina málið í nevnd; men javnaðarmáðurin helt tað vera óneyðugt, tá eitt tilfelli skrivilsí frá arbeiðsmannafelagnum leingi hevði ligið óviðgjort. Hann segði seg at hava hoyrt, at nakrir býráðslimur skrivliga høvdu bundið seg til at lata ein privatmann fáa Grótvirkisgögnirnar til leigu, tá umsókn frá honum fyrilá, og spurdi hann um nakað var í hesum tíðindum. Tá hendi tað mest ótrúliga: Býráðsformaðurin jattaði eftir, at so var. Nakrir býráðslimur høvdu skrivað undir eitt dokument, har teir forplaktaðu seg til at lata S. Z. Arge fáa Grótvirkjó til leigu, so skjótt umsókn frá honum fyrilá á býráðsfundi, og hann kundi vísa á, at møguligleiki var fyrri at fáa driflina á gongd innanfyri teir fyrstu 6 mánaðirnar.

Hetta dokumentið er undirskrivað 2. mars, so her hevur ikki júst verið drálað, má ein siga. Men hvat sigur Havnar arbeiðsmannafelag — nú tað veit, hví einki svar fæst frá býráðnum — til eina slíka framferð av monnum, teir hava sett inn á býráðið at rokja sínar interessur? Og hvat siga Havnar borgarar um hesar menn, ið skrivliga hava bundið seg til at stemma fyrri eini umsókn, langt áðrenn hon fyriliggur?

Hetta kann neyvan vera vanlig parlamentarisk gongd í býarstýri okkara? Annars eru vit komnir langt út. Og óhótligur skaði verður tað, um Grótvirkimálið tellur niður fyrri av hesum!

Áhoyrari.

Jarðareformurin viðtikin á ríkisdegi.

Úr Danmark frættist, at hin mikió umrøddi jarðareformurin nú er viðtikin við atkvøðum frá javnaðarmönnum, teim radikalu og vinstramönnum, meðan høgarmenn vóru ímóti.

Hetta megu sigast at vera gleðilig tíðindi. Tí er nakar spurningur brennandi millum manna í hesum døgum, so er tað uppdyrkingarspurningurin. Okkara land grónað fyrri alt okkara fólk var hitt størsta málið, ið javnaðarmenn settu sær, tá ið teir tóku við at starvast í foroyiskum politikki. Og jarðareformurin má av sonnum sigast at vera eitt stórt stig inná leiðina móti hesum máli.

Telegram.

Finansudvalget har bevilget Statslaan paa 200.000 til Anlægska for Afskibning fra Kulminen paa Færøerne. Arbejderne Brændselsforretning har bevilget Kr. 150.000 i Laan.

Hetta má sigast at vera stórtíðindi. Tí er tað nakað, ið okkum torvar her á landi, so er tað at komast undan tí vanlukku, ið liggur í at okkara peningsvinna fer út av landinum, og tað er ikki smápeningur, ið kann sparast í landinum við at brúka foroyiskt kol í staðin fyri útlendskt kol.

Verður hin íslenska sjóvinnan socialiserað?

Sum kunnugt, stendur eitt hitt hardasta, politiska stríð fyrri durum á Íslandi.

Tað, sum her er uppi, er einki minni enn spurningurin um, hvort vilt vinnulívið skal socialiserast, ella hildið skal vera framman við tí planleysa, pettaða studningspolitikki, sum »Alþýðublaðið» í einum leiðara sínum hevur hesi orð um:

»Ríkið hevur latið bankarnar fingið tætt við 30 milliónur í tey seinastu árin. Næstan alt hetta fæ er farið í botleys tap útgerðanna. Tá ið hesin royndi lutur vekir mikla eftirtekt, verður spurningurin at reisa seg, hvort tað ikki er møguligt at reka útgerð á Íslandi uttan við tap — — — Orsøkin til hesa roynd er tann, at íslenskar stórutgerðir hava verið ríknar sum »brask» og ikki sum heilbrigðar vinnuvegur.

Hugsun útgerðamanna hevur verið tann og er so enn: at fáa pening og fara við honum, eins og teim tykir best, men tí hava teir ikki gáað, at teir høvdu skyldu at tryggja framhald vinnurakstursins, sum teir høvdu haft við stuðul bankanna. Og niðurstoðan hevur verið tann, at

gróðurin og ágóðan hava einstaklingarnir farið avstað við, meðan fjóðin hevur fingið tapini — — — Tjóðartarvurin krevur, at braskið og faranin fram eftir fummum hvørva úr íslenskari útgerð.

Tjóðin krevst tess, at lóggávuvaldið, sum veitir bankunum fæ, kemur útgerðini á heilbrigðan grundvøll og tryggja tí, at hon verður ríkin undir fullkomnum og strongum eftirliti, soleiðis at vissa er fyrri tí, at allur ágóðin í teim góðum árunum fer til viðhalds, endurnýggjan, virkispening og tillaksgrunnar.

Við øðrum orði sagt, at hitt almenna skal taka hond í hankar við allari útgerð og við lóg skipa fyrri, at ágóðin einans skal falla vinnuni og ikki tí einstaka stórmanninum til stuðul, vøkstur og framhalds.

Altýðuflokkurin, javnaðarmenn, halda hesa socialisering fram og krevja hana samstundis sum teir krevja hvørt insolvent búgvt realiserað og tó hildið fram av nýggjum á heilbrigðum hotni.

Hetta krav er komið á odda við miklari styrki tess vegna, at hinir flokkarnir við undantak av kommunistunum eru gingvir við til at »oyssa 8. og 9. milliónuna í suggu Kveldulví», hitt víðagitna útgerðarfelagið, sum er komið á húsagang við fleiri milliónum meira skuld enn ognun.

Javnaðarmenn krevja Kveldulvísbúgvið uppgjort og hildið fram á nýggjum heilbrigðum planokonomiskum grundarlagi, meðan sjálfstýrisflokkurin og framsóknarflokkurin eru gingvir saman í at veita »Kveldulví» nýggjar milliónur uttan at fáa haldgott veð fyrri peningin.

Tá ið javnaðarmenn og framsóknarflokkurin hava sett stjórnuna, og teir eru skildir upp á útgerðarmálið, má stjórnin fara av. Nýggj val megu fara fram, og verða tey um miðjan juni, eftir sum radio sigur frá.

Menn spáa javnaðarmönnum stórsigur uppá teirra stoðu til henda landsins størsta spurning.

Eitt domi uppá, at flutrhaldsflokkarnir ikki eru fleiri ferðir fegnir við at fáa val, er, at teir brigða javnaðarmönnum, at teirra uppskot um at socialisera útgerðina og leggja hana á vit-skapligt og planokonomiskt grundarlag er einans gjørt fyrri at gera eitt kvett í »valrumblinum».

Viðmerkingar.

Ílt eyga . . .

Amtmansins kunngerung um kvotainn tykist »Dagblaðið» at hava fingið so fí hálsein, at henda embætismannakunngerung er vorðin til eina brotsgerð móti »Erhvervslivet».

Hvat høpi er í hesum áløpi á amtmanin? — Man tað ikki einans vera eitt ovursinnis gegl um, at vissir »Erhvervsmænd» ikki tigandi fingi alt, uttan at »shinir» fingi snevulin av, at nakað var at søkja um?